

δυστυχίαν. Ἐπὶ πέντε ἔτη ὁ Παστέρ ἐσπούδασε τὴν νόσον αὐτὴν, καὶ τέλος κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν τρόπον κατὰ, τὸν ὅποιον ἡδύνατο νὰ καταστραφῇ. Οὕτω λοιπὸν ἀνταπέδωκεν εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐημερίαν της, ἀλλ' αὐτὸς ἔπαθεν ἐκ τῶν συνεχῶν του κόπων παράλυσιν τῆς ἀ-

ἐκείνου τὸ ὅποιον, ὡς φαίνεται, εἶναι τὸ μόνον προφυλακτικὸν μέσον κατὰ τῆς λύσσης, τὸν ἐμβολιασμόν. Ὁ Παστέρ μετὰ πολλὰ πειράματα ἀνεκάλυψε, ὅτι ἂν λάβῃ τις ὀλίγον ἐκ τοῦ δηλητηρίου κυνὸς λύσσωντος καὶ ἐμβολιάσῃ μετ' αὐτὸ ἄλλο τι ζῶον, τὸ ζῶον τοῦτο θὰ λυσσαίῃ ἀλλ' ὄχι τὸσον σφοδρὰ ὅσον ὁ πρῶτος· τότε

Λουδοβίκος Παστέρ.

ριστερᾶς πλευρᾶς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἱατρεύθη ἀκόμη. Ἡ ἄλλη του ἀνακάλυψις, τοῦ τρόπου τῆς προφυλάξεως κατὰ τῆς λύσσης, εἶναι ἀκόμη σπουδαιότερα, διότι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ ἄνθρωποι θαγακνόμενοι ὑπὸ λύσσωντος κυνὸς δὲν θὰ ἔχουν νὰ φοβηθοῦν μήπως λυσαίῃν καὶ αὐτοί, ἂν προηγουμένως μετεχειρίσθησαν

λαμβάνων μέρος τοῦ ἰοῦ τοῦ δευτέρου τούτου ζώου καὶ ἐμβολιάζων τρίτον, παράγει τὴν λύσσαν, ἀλλὰ πολὺ ἀσθενεστέραν καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐωςὅτου τὴν παράγει τὸσον ἐλαφρὰν ὥστε νὰ μὴ ᾔναι διόλου ἐπικίνδυνος, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ τοῦτο τὸ καλὸν, ὅτι ἐμποδίζει τὸν οὕτω πῶς ἐμβολιασθέντα ἀπὸ τοῦ νὰ λυσσαίῃ, ἂν